

Points to Ponder

הערות של רב יחיאל גרינהויז

THE EIGHTH PEREK OF YEVA MOS IS DEDICATED:

לזכר נשמת שלמה בן יהושע והחבר דוד בן החבר מרדכי

יבמות דף פב

1. On the words of the Gemara טהורה בטורה עדיפה ליה Rashi brings a Mishna in תרומות in which בית שמאי and בית הלל argue about טמאה Terumah which fell into טהורה. The reason for בית שמאי is because the pool of people who can eat תרומה is smaller than for חולין. How does רש"י compare it to our case which is חולין?
2. Gemara discusses a case where a טמאה תרומה and a טמאה of חולין fell into 2 large containers, one of them חולין and the second תרומה and we don't know which fell into which. The בריתא says that we assume that the תרומה fell into תרומה and the חולין into חולין. According to רבי יוחנן there is no need for there to be more חולין than תרומה. How about if there is less חולין than תרומה? Would he still maintain that we say חולין fell into חולין and תרומה fell into תרומה?
3. When רב אשי suggested that our case is a דבר שיש לו מתירים the Gemara said that this is a בדותא (can't be), because for a כהן to eat it we don't need ביטול at all. Why can we use ביטול so that the כהן can eat it without worrying about the restrictions on eating קדשים? (Only in certain areas, and only בטורה).
4. Further to the above, the רמב"ם writes that חמץ on פסח is דבר שיש לו מתירים because we can eat it after פסח, Why isn't he concerned with the same argument, that חמץ was never a question after פסח, similar to the כהן never being prohibited from eating קדשים?

5. Rashi explains that the case of the מקוה is regarding fruit juice and other liquids which are פסול in a מקוה. The next Rashi לאו דנשתייר רובו פסול, says that the פסול שאיבה is דרבנן. Since the issue here is because these liquids themselves are not kosher in a מקוה and their פסול is דאורייתא, why does רש"י mention שאובים?

If you have any comments or suggestions please email me at
Ygrunhaus@gmail.com

לע"נ אבי מורי הרב יעקב בן ר' קיים משה יצחק ז"ל

לע"נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ"ל